

ת"פ 54379/01/17 - מדינת ישראל נגד סרגי מוסקלנקו

בית משפט השלום בנצרת

28 מרץ 2017

ת"פ 54379-01-17 מדינת ישראל נ' מוסקלנקו

מ"ת 54390-01-17

מספר פל"א 32214/2017

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם סרגי מוסקלנקו

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד מלי בניזנו

הנאשם: הובא וע"י ב"כ עו"ד עספור מהסנגוריה הציבורית

#>

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות של **תקיפה סתם** **בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **היזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על-פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית הנאשם ואירנה מוסקלנקו (להלן: "**המתלוננת**") היו גרושים. הם התגוררו יחד בדירת המתלוננת, ועמם התגוררה בתם המשותפת, סופיה, בת ה-18.

בתאריך 20.01.2017 בשעה 03:00, ישנה המתלוננת עם בתה בחדר השינה של סופיה, והשתיים נעלו את דלת החדר באמצעות בריח המחובר לדלת. הנאשם השתולל בסלון הדירה, הפיל את עץ חג המולד ופתח את דלת חדר השינה של סופיה בבעיטה, תוך שפגע בדלת ושבר את הבריא. בהמשך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס בעורפה וסטר על לחיה ואזנה. כתוצאה מהתקיפה, נהדפה המתלוננת אל המיטה. בהמשך בעט הנאשם בכלבה של המשפחה, בבטנה, ועזב את הדירה. כששב, נכנס לחדר השינה וישן עד שעה 16:00.

בשעה 16:00 התעורר הנאשם משנתו ואיים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בחייה באמרו לה:

עמוד 1

"תזהרי ממני, אני אהרוג אותך, אני אקבור אותך", וזאת כדי להפחידה ולהקניטה.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. **המאשימה** טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר, וביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם וכן מאסר על תנאי והתחייבות.

נטען כי מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה חמורה בערך המוגן של התא המשפחתי, שהנו ערך יסוד אשר עליו מושתתת החברה הישראלית. באשר לנסיבות ביצוע העבירה הפנתה המאשימה לעובדות כתב האישום המשקפות חומרה. המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם אינו מעוניין בטיפול, סובל מבעיית אלכוהול ונשקפת ממנו מסוכנות גבוהה להישנות עבירות אלימות בעתיד.

4. **ב"כ הנאשם** טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל וביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם, היינו להסתפק בתקופת מעצרו ולהשית עליו מאסר מותנה והתחייבות.

נטען כי הפגיעה בערך החברתי המוגן, שנטען על-ידי המאשימה הנה ברף התחתון, שכן מדובר באירוע אחד נקודתי של תפיסת המתלוננת ומתן סטירה, ללא שימוש בנשק חם או קר, והאיום לא יצא לפועל, למתלוננת לא נגרמה פגיעה פיזית ולא נזקקה לטיפול רפואי, וביחס לעבירת ההיזק לרכוש, מדובר בשבירת מנעול. נטען כי העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה בה הוטל מאסר על תנאי על עבירות איומים ותקיפה סתם ונקבע מתחם שבין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם את העדת המתלוננת ויתר עדי התביעה. ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם בן 46, סובל מבעיות בריאותיות שונות, עקב פציעה במהלך שירותו הצבאי בגינה נותר עם צלקות רבות. הנאשם נוטל תרופות באופן קבוע, ומספר חודשים לפני האירוע עבר ניתוח. נטען כי הנאשם גדל במשפחה משכילה, הוריו נפטרו והנאשם לא השתתף בהלוויה בשל איסור יציאה מהארץ וחובות כלכליים. נטען כי הנאשם התגייס לצבא בברית המועצות, למד באוניברסיטה, שירת בשורות המשטרה עד לעלייתו לישראל לפני 13 שנה.

נטען כי מהתרשמות שירות המבחן מדובר באדם נורמטיבי, משכיל, חש צורך עז לשייכות למשפחה עד כדי כך שהוא מוותר על צרכיו למען התא המשפחתי, אדם רגיש, בודד, בעל יכולת ורבליית תקינה, בעיות בריאות, לוקח אחריות על מעשיו ומביע צער.

ב"כ הנאשם טענה כי בניגוד למה שעולה מהתסקיר הנאשם מעוניין בטיפול בתחום האלימות, כאשר בשל בעיות הקשורות לשפה, הנאשם לא הסביר את עצמו נכון וההתקשרות עם קצינת המבחן היתה בחלקה לקויה. ב"כ הנאשם הפנתה לשיחה שנערכה על-ידי קצינת המבחן עם המתלוננת ממנה עולה

כי המתלוננת שללה כל מסוכנות מצדו של הנאשם כלפיה ושללה אלימות בעבר, כל רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם. נטען כי הנאשם שהה בבית גרושתו בשל חובות כספיים, כעת אין לו חובות והוא לא אמור לחזור לביתה של המתלוננת.

5. **הנאשם** הביע צער על ביצוע העבירה וטען כי האירוע דנן השפיע עליו קשות. עוד טען כי לא הסביר את עצמו טוב לשירות המבחן והוא מעוניין לקבל טיפול בתחום האלימות.

מתחם העונש ההולם:

6. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בענישה הוא עקרון ההלימה - היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

7. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה יש להביא בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

8. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו מביצוע העבירה של תקיפת בת זוג, הנם זכותו החוקתית של אדם לשמירה על בטחונו האישי, על שלמות גופו, על כבודו ושלוות נפשו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת בתוך ביתה. בנוסף נפגע ערך ההגנה על שלמות התא המשפחתי.

בע"פ 305/12 מדינת ישראל נ' צוובנרזליג (24.06.2013), נקבע:

"קצה נפשנו ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד מעשי אלימות נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר. התיק הנוכחי הוא בבחינת חוליה נוספת, המצטרפת למצבור הולך ומתרחב של מקרי אלימות מסוג זה, מה שנראה כ'מכת מדינה' המחייבת את בית המשפט לעמוד בפרץ ולהשית עונשים חמורים שירתיעו הן את העברין העומד לפנינו, הן עבריינים פוטנציאליים. העונש שגזר בית המשפט המחוזי על המשיב אינו משקף נאמנה את הצורך להגן על ערך חברתי ראשון במעלה - לספק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה. מדובר בעונש סלחני יתר על המידה, הדורש החמרה, שיהיה בה מסר חד וברור: אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין".

בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.2011) נקבע ביחס לחומרת עבירות האלימות במשפחה:

"לא פעם עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן...עבירות אלו מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית... יוצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת".

כב' השופט ארבל בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.05.2005), ציינה:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח".

כב' השופט חשין קבע בע"פ 8314/03 בן עווד נ' מדינת ישראל (07.06.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

9. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירת האיומים, הוא מניעת מעשי הפחדה והקנטה, לשם הגנה על שלווה נפשו, ביטחונו וחירות הפעולה והבחירה של הפרט.

יפים לענייננו דבריה של כב' השופטת ביניש (כתוארה דאז) ב-ע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96, 105 (04.07.2012):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיום שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום. עמד על כך השופט

גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (להלן - פסק דין ליכטמן [1]), בעמ' 378: 'מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט'."

10. **הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירת ההיזק לרכוש במזיד**, הנו ההגנה על זכות הקניין, ובמקרה דנן גם הגנה על הזכות לפרטיות ולבטחון אישי.

11. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים** משמעותית ונלמדת מנסיבות ביצוע העבירה:

א. הנאשם הורשע בעבירות אלימות בתוך המשפחה, אשר הוכרו על-ידי המחוקק כבעלות חומרה מיוחדת, בשל הבנת הצורך של כל אדם לחוש מוגן בין כתלי ביתו ולאור החשיבות החברתית בשימור התא המשפחתי.

ב. במקרה דנן, הנאשם והמתלוננת גרושים, אך להם ילדה משותפת, ושניהם גרו בעת הרלוונטית בבית אחד, הוא ביתה של המתלוננת.

ג. הנאשם הורשע בשני אירועים: הראשון, משעה 3:00, אירוע אלימות במסגרתו הפיל עץ חג המולד, בעט בדלת חדר, שבר את בריח הדלת, תפס בעורפה של המתלוננת וסטר על לחיה ואוזנה. לאחר מכן בעט בכלבה. השני, משעה 16:00, בו איים הנאשם על המתלוננת כי יהרוג אותה ויקבור אותה.

ד. לא מדובר במקרה חד פעמי, אולם שני האירועים התרחשו באותו היום.

ה. שני האירועים משקפים דפוס התנהגות אלים ומשולח רסן של הנאשם, פיזית ומילולית. איומיו של הנאשם "להרוג ולקבור" את המתלוננת הנם ברף החמור. עבירת התקיפה ברף החומרה הבינוני-נמוך.

ו. למתלוננת לא נגרמו חבלות או נזק גופני עקב מעשי הנאשם. הנזק שנגרם לרכוש בבית המתלוננת אינו חמור ומדובר בשבירת הבריח של הדלת. יחד עם זאת, קל לשער את הקושי הנפשי להתמודד עם נסיבות משפילות כמתואר, ושעה שהאלימות כלפי המתלוננת בוצעה בפני בתה.

ז. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי ביצע את העבירות המתוארות בכתב האישום בשל מספר משברים עמם התמודד: פיטורין מהעבודה ובעיות בריאות, חרדה ודכאון שהביאו אותו לחזור לשנות אלוהול, לאחר הפסקה של מספר שנים. נטען המתלוננת בגדה בו עם גבר אחר וכנראה שתחת השפעת האלוהול צפו חרדות וקנאה מצדו.

א. רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש, בעל עבר מכביד, תקף את בת זוגו, גרם זנק לרכושה ואיים עליה, עת הגיע לדירתה, שבר את הטלפון, היכה את המתלוננת בפניה, משך בשערה, הפילה ארצה ואז בעט ברגליה והכה באמצעות ידיו בפניה ובראשה. בהמשך איים המבקש על המתלוננת, גרם נזק לדלת הכניסה בדירה ועקר את החלון ממקומו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש אשר נע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית את עונש המאסר והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8884/13 פלוני נ' מדינת ישראל (11.06.2014) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, בעל עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בארבעה אישומים, בגין עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ג. רע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.05.2011), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בשתי עבירות איומים. הנאשם תקף את רעייתו בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר לה. המבקש נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

ד. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.01.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם של בני זוג בנסיבות מחמירות בכך שדחף את אשתו, וכתוצאה מכך מעדה המתלוננת ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט בה המבקש בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם אשר נע בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל והשית על המבקש 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה, בהתחשב בהימנעות מלהשתלב במסגרת טיפולית, אי שיתוף פעולה בהליכי גמילה, וקיומה של מסוכנות עתידית.

ה. רע"פ 1526/13 בוחנה נ' מדינת ישראל (04.04.2013) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בכך שאחז בידה של אשתו, הצמידה לקיר, דחף אותה לעברו ואחז בצווארה. המבקש נידון ל-45 ימי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות ולמאסר מותנה.

ו. רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.08.2015) - נדחתה בקשת רשות

ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, הפרת הוראה חוקית ואיומים, עבירות שביצע כיוון שחשד כי המתלוננת בגדה בו. במקרה אחד טרק את דלת הארון על אצבעה של המתלוננת ואיים כי יפגע בגופה, ובמקרה שני, הגיע לבית המתלוננת בניגוד לצו הרחקה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין חודש מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונוכח הליך השיקום והמלצת שירות המבחן, חרג מהמתחם והטיל צו מבחן, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 22007-03-14 **זלאן נ' מדינת ישראל** (20.5.14) נדחה ערעורו של המערער, בעל עבר פלילי בעבירות דומות, אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות (שני אישומים) ואיומים (שלושה אישומים). התקיפה כללה דחיפה ובעיטה. מעשיו של המערער בוצעו תחת השפעת אלכוהול, למערער קשיי שפה, המתלוננת העידה בפני ביהמ"ש כי כאשר הנאשם אינו שותה הוא אינו אלים. המערער נדון ל-18 חודשי מאסר והפעלת מאסר על תנאי, סה"כ נידון לשנתיים מאסר.

ח. עפ"ג 3230-03-11 **אוזטורק נ' מדינת ישראל** (26.04.2011) - החמיר בית משפט המחוזי בעונשו של המערער, בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד, בכך שתקף את אשתו, דחף אותה, אחז בשערותיה והפיל אותה ארצה, ולאחר מכן איים עליה בחפץ מתכתי וגרם נזק לרכוש ביתם. המערער נידון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

ט. ת"פ (ת"א) 25344-08-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שמשך בשערותיה של אשתו וצבט אותה בחוזקה וכן איים עליה בשני מקרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין 18 חודשי מאסר בפועל. בשל המלצת שירות המבחן, הוטלו על הנאשם מאסר מותנה, צו מבחן, צו של"צ והתחייבות.

י. ת"פ (שלום רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.01.2014) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, איומים (שני אישומים) והיזק לרכוש בכך שתקף את אשתו באופן שאחז בצווארה והצמידה לחדר השירותים, השליך הנאשם ושבר במזיד בשמים שהיו מונחים על השידה בחדר השינה ואיים על המתלוננת. נקבע מתחם אשר נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר (ביחס לאישום השני של עבירת האיומים נקבע מתחם אשר נע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל). הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

יא. ת"פ (שלום ת"א) 14681-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (06.03.2016) - הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות

מחמירות בכך שדחף את בת הזוג והפילה לרצפה. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ובין 6 חודשי מאסר והושת על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות.

13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים:

א. רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.06.2008): נקבע כי עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה הנו עונש הולם בעניינו של נאשם אשר איים על בת זוגו בפגיעה בגופה ובחירותה, בכוונה להפחידה, והורשע בדין לאחר שמיעת הוכחות.

ב. רע"פ 9704/06 **סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.2006): הנאשם איים על בת זוגו כי יהרוג אותה ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה בחופף ובמצטבר כך שסה"כ מדובר ב-9 חודשי מאסר. כן נדון למאסר על תנאי. ערעור למחוזי ובר"ע לעליון נדחו.

ג. עפ"ג 45101-06-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.10.2014) נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי אשתו, והוטלו עליו מאסר על תנאי וצו מבחן. בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר בעונש מאוזן ומידתי.

14. **מתחם העונש ההולם:** בשים לב לעקרון ההלימה ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבותיהן, נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

15. בהתאם לסעיף 40ג(ב) רישא לחוק העונשין, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע מעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

16. **הודאה ונטילת אחריות:** הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום ובכך חסך זמן ציבורי יקר.

17. **אין לנאשם עבר פלילי** ומאז ביצוע העבירות דנן לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות נוספות.

18. **עמדת המתלוננת:** בני הזוג הנם גרושים. המתלוננת טענה בפני שירות המבחן כי הפערים בזוגיות נוצרו, בין היתר, על רקע קשיו של הנאשם בתפקוד ובאחריות הכלכלית לאורך שנים. שירות המבחן התרשם כי לשני

בני הזוג קושי בפרידה, תלות הדדית ואמביוולנטיות באשר לפרידה. לפי התרשמות שירות המבחן, המתלוננת צמצמה משמעות הפגיעה בה. בפני שירות המבחן, שללה המתלוננת מסוכנות הנאשם, טענה כי תקף אותה רק בגלל שימוש באלכוהול ושללה אלימות קודמת מצד הנאשם כלפיה. המתלוננת תיארה בפני שירות המבחן רצון להיפרד מהנאשם וכי התלונה במשטרה נועדה להרחיקו ממנה ולהביא ליציאתו מביתה.

19. **נסיבות אישיות:** הנאשם כבן 46, גרוש מזה שנתיים מהמתלוננת ולהם בת בגיל 18. כעולה מהתסקיר ומטיעוני הסניגור, טרם מעצרו לא עבד מספר חודשים והתקיים מקבצת אבטלה. הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות עקב פציעתו במהלך שירותו הצבאי בברית המועצות ונותר עם צלקות רבות שגורמות לכאב באגן וכן בעיות אורולוגיות מורכבות. הנאשם נוטל תרופות באופן קבוע וחודשים ספורים לפני מעצרו עבר ניתוח אורולוגי.

נטען כיהנאשם התגייס לצבא בברית המועצות, למד באוניברסיטה צבאית עד גיל 22, עבד במשטרה החוקרת וכחוקר פרטי, זאת עד לעלייה לישראל לפני 13 שנים. הנאשם נישא למתלוננת בגיל 23 בברית המועצות.

בני הזוג החליטו להמשיך להתגורר יחד ביחידת דיור אחת בשל חובות רבים וקושי כלכלי להתמודד עם מגורים נפרדים ורצון לשמור על תא משפחתי שלם עבור הבת. לאחרונה הצליחו לשלם את החובות.

20. **תסקירי שירות המבחן:** שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והעריך כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה בעתיד.

לפי התרשמותו, הנאשם נעדר מוטיבציה לשינוי התנהגותי בתחום האלימות, והפרוגנוזה השיקומית נמוכה. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

הנאשם טען כי אינו זקוק לטיפול באלימות, אך מבין שקיימת אצלו בעיה בנושא אלוהול.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם רגיש, בודד, בעל יכולת וורבלית תקינה, לוקח אחריות להתנהגותו ומביע עליה צער. הנאשם בעל יכולות תפקודיות סבירות לאורך זמן קצוב, אך מתקשה ביציבות לאורך זמן, ובמצבי לחץ ומשבר נוטה להיעזר בשימוש בחומרים משני תודעה, בעיקר אלוהול, כדרך להתמודד עם קשייו הרגשיים. ההתדרדרות במצבו הבריאותי הביאה לפגיעה בתפקודים נוספים ובמצבו הנפשי, שהעמיקו את הפערים במערכת הזוגית.

שירות המבחן העריך כי מדובר במערכת משפחתית סבוכה בין בני הזוג שאין להם תמיכה במערכות מחוץ למסגרת המשפחתית שלהם, ובשל קשיי תקשורת, וריחוק לצד תלות עמוקה, כשברקע שתיית אלוהול, התקשו להיפרד באופן מווסת ורגוע ונוצרה התנהגות אלימה.

21. הנאשם נמצא במעצר מיום 20.01.2017.

סיכום והכרעה:

22. התופעה של אלימות המופנית כנגד נשים בתוך בתיאן, בפנים התא המשפחתי, היא תופעה חברתית הראויה לכל גינוי וזכחה להתייחסות מחמירה על-ידי בתי המשפט.

במקרה דנן, הורשע הנאשם בשני אירועי אלימות פיזית ומילולית כלפי גרושתו ואם בתו, עמן גר בבית אחד. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה ולא בא בהמלצה טיפולית.

מצד שני, הנאשם כבן 46, הודה במעשים, עברו נקי ומאז האירועים נשוא תיק זה לא הורשע בפלילים. בני הזוג התגרשו לפני שנתיים, לפי הטענה כוסו החובות הכספיים שעמדו בבסיס המגורים המשותפים של הנאשם עם גרושתו, והמתלוננת מסרה לשירות המבחן כי אינה חשה איום ופחד מפני הנאשם.

23. באיזון בין השיקולים האמורים, לא מצאתי מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם, והנני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **3 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו, מיום 20.01.2017 עד היום.

ב. **8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים**, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות פיזית מסוג פשע.

ג. **4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים**, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת איומים או עבירת אלימות פיזית מסוג עוון.

ד. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית בסך 2,000 ₪**, שלא יעבור, במשך שלוש שנים מהיום, עבירה מן העבירות בהן הורשע. אם לא יחתום על התחייבות תוך שבוע ימים, ייאסר למשך 14 ימים, ומאסרו ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר שהוא מרצה עתה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום א' ניסן תשע"ז, 28/03/2017 במעמד הנוכחים.

עדי במביליה - אינשטיין , סגנית נשיא